

שיאריהת ישראל

דברי תורה וסיפורים מרבינו

הרה"ק רבי ישראל דוב בער מזוילעדניק וצוק"ל

יד"ל ע"י מוסדות 'שאריהת ישראל' וזוילעדניק בעיר קאראסטין אוקריינא

גיליון ע"ט
פרשת דברים
תשפ"ג

אור השבת

ליקוטים מדברי רבינו בעניני שבת קודש

בשור"ע הל' שבת (סי' שכח סעיף יב) בענין לחלל את השבת בשביל חולה שיש בו סכנה, כתוב שם שמצוה בגדולי ישראל, והנה אף על פי כן כתבו האחרונים [שם בהג"ה] שנהגו עכשיו על ידי עכו"ם דווקא. והטעם פשוט, כי מפני שנתמעטו הלככות ויכול להיות חילול שבת שלא במקום פיקוח נפש, על כן החמירו ליזהר כל מה דאפשר.

ועל פי הסוד הוא כי הנה עבירה לשמה בזה מעלה ניצוצות ממקום עמקי הקליפות ביותר, והנה כל זה הוא בגדולי ישראל שיש להם בחינת מוחין דגדלות, יש להם הכח לכנוס בזה ולהעלות משם, והן שהעושה הוא מגדולי ישראל, או בשביל גדולי ישראל, מה שאין כן במי שאין לו מוחין דגדלות, הגם לכשאין עכו"ם מותר בסתמא בשביל פיקוח נפש, שמן השמים זיכורו לכך ויסיעוהו מן השמים, על כל פנים אין מצוה שיהיה ישראל, כי אולי לא יוכל לעלות אם יכנסו לשם, ועל כן החמירו האחרונים עכשיו, מחמת דלא שכיחי כל כך גדולי ישראל, מה שאין כן מי שיודע בעצמו שהוא מגדולי ישראל גם עכשיו הדין כן, וכן עשה מורי הק' מטשערנאביל, וכן שמעתי בשם הרב הק' מליאדי ד"ל שעשה כן.

(עמוד קנג)

אור הפרשה

דברי תורה מרבינו בתוספת ביאור בסוגריים מדובעות

'הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר' (דברים אה) וברש"י: בשבעים לשון פירשה להם. התורה ניתנה בשבעים לשון, 'באר היטב' (ראה שבת פח:), אך לשון ארמי שהוא התרגום, יש סברא שהוא בפני עצמו ואינו בכלל השבעים לשון. ובאמת ידוע שהתרגום אינו פירוש על לשון הקודש כי אם ענין בפני עצמו, אבל כל שארי הלשונות המה פירושים על לשון הקודש, דהנה התורה הקדושה בעצמה הוא אותיות קדושים, והלבוש שלה הראשון הוא לשון הקודש, ואחר כך כשנתלכשה בלבושי שק באלפי אלפים לבושים, יש לה בכלל כל לבושי השבעים לשון.

(עמוד קג)

'רב לכם טוב את ההר, פנו לכם צפונה' (שם בג) 'רב לכם טוב את ההר', פירוש שאתם מרחיקים את עצמכם ומסבכים אותו, על דרך 'סחור סחור' (שבת יג.) מעבירות גדולות שהוא 'הר', 'פנו לכם צפונה', להשגיח על דברים צפונים – עבירות ופניות שהם דקים וצפונים, וד"ל.

(עמוד רנח)

זמני כניסת ויציאת השבת

קאראסטין	אנטוורפן	לונדון	ניו יורק	בני ברק	ירושלים	
8:49	8:48	8:50	8:04	7:23	7:08	כניסת השבת
10:11	9:54	10:10	9:12	8:26	8:24	יציאת השבת
10:19	10:18	10:15	9:34	8:57	8:59	רבינו תם

אור ההלכה

פסקי הלכה קצרים בהלכות שבת

קושר

אסור לעשות בשבת קשר על גבי קשר, אבל מותר לעשות עניבה על גבי קשר, אולם זה דווקא כשעשוי להתיר את העניבה בו ביום, אבל אם היא מיועדת להישאר לזמן אסור.

מותר לקשור שתי עניבות זו על גבי זו, אף שעשויה להישאר זמן רב.

הבודק ציציותיו וראה שהקשרים נתרופפו - יש להיזהר שלא להדק את הקשרים בשבת. אולם אם רק נסתבכו החוטים זה בזה - מותר להפרידם.

אסור לקשור שקיות ממתקים בשבת בקשר בפי השקית, אלא יקשור את שתי קצוות השקית.

יש להיזהר שלא לקשור את שקית האשפה כשנתמלאה בשני קשרים או את פי השקית עצמה אף בקשר אחד, שיש בזה איסור תורה.

פסקי ההלכות אינם אלא לעורר את לב המעיין

אור העבודה

פנינים מרכיני כעניני דרכי עבודת ה'

'דברי עוונות גברו מני פשעינו אתה תכפרם' (תהלים סה ד)

בפסוק 'דברי עוונות גברו מני פשעינו אתה תכפרם' (תהלים סה ד). וקשה מהו הלשון 'דברי עוונות', הוה ליה לכתוב 'עוונות גברו מני' וגו'. והתירוץ הוא כי ידוע שמי שפגם בכרית המעורר ח"ו אזי תיקונו שירכה דיבורים של קדושה כתורה ותפילה, ואם כן מי שידוע בעצמו שפגם יותר, אזי צריך להרבות יותר דיבורים של קדושה.

וזהו שהתפלל דוד המלך עליו השלום בעד כלל ישראל, ואמר 'דברי עוונות', פירוש דברים של קדושה שאני צריך לדבר ולהרבות בשביל עוונותי שעשיתי, 'גברו מני' פירוש שאין בכוחי לדבר דיבורים כל כך נגד עוונות שעשיתי, לכן בקשתי ממך 'פשעינו אתה תכפרם', ולא תמתין על הדיבורים שלנו, כי אין בכוחנו מחמת טמטום הלב והמח.

(עמוד פד)

יומא דהילולא

יום שבת קודש ד' אב - הרה"ק ר' בן ציון בהרה"ק ר' שלמה מבאבוב זצ"ל

יום א' ה' אב - הרה"ק ר' חיים מקראסנא ב"ר צבי הירש (תלמיד הבעש"ט הק) זצ"ל

יום ג' ו' אב - הרה"ק ר' שלום נח ב"ר משה אברהם מסלונים זצ"ל

יום ד' ז' אב - הרה"ק ר' מיכאל מנאנאש ב"ר יעקב זצ"ל
הרה"ק ר' חנוך העניך דב בהרה"ק ר' משולם זלמן יוסף זצ"ל

יום ה' ט' אב - הרה"ק ר' יעקב יצחק ב"ר אברהם אליעזר (החווה מלובלין) זצ"ל

יום ו' י' אב - הרה"ק ר' דוד פורקעס (תלמיד הבעש"ט הק) זצ"ל

אור הצדיקים

א מעשה פאר מלוח מלכה

לקראת יומא דהילולא של הרה"ק החוזה מלובלין זי"ע

האכסנאי בשמעו זאת, נשבר לבו בקרבו ומרוב ייאוש מר ושברון לב התמוטט מתעלף ארצה.

כשראה ה'יהודי הקדוש' עד היכן הדברים מגיעים, רכן אליו ועורר אותו מעלפוננו, כששבה אליו הכרתו, אמר לו בנימה רחימאית: "הנני הרבי, ועתה הסכת ושמע לעצתי - לך וקנה לך תרנגול גדול, הוא יקיץ אותך משנתך בחצות הלילה ואז תקום ותאמר תהילים, וה' יתברך ישמע שוועתך ויושיע אותך".

האכסנאי חזר מעודד לביתו, עשה בתמימות כפי שהורה לו הצדיק וקנה תרנגול. ויהי בחצי הלילה כאשר קרא התרנגול, קם משנתו והחל שופך נפשו באמירת תהלים מעומקא דליבא. בעודו אומר תהילים, והנה דפיקות בדלת. אחד מגויי הכפר הנוהג לפקוד לפרקים את הפונדק, מבקש לקנות בקבוק י"ש.

הוא נתן לו את מבוקשו והלה הלך לדרכו. כעבור שעה הופיע הגוי שוב, הפעם לחש לו: "יהודי, ראה, אני אוהב לשתות י"ש אך בניי אינם מניחים לי לשתות", מדי דברו הוציא שק מלא זהובים "הא לך מעות אלו שחסכתי שנים רבות, מכיר אני אותך וסומך עליך, בכל פעם שאבוא, תתן לי לשתות".

היה זה סכום עצום. האכסנאי הנפעם מישועת ה', השקיע אותו במסחר וה' ציווה את הברכה בעסקיו, עד שהפך לנגיד מופלג. כל זאת בזכות ששמע לעצתו של ה'יהודי הקדוש' וקם בחצות לומר תהילים.

קם ונסע. הוא הגיע ללובלין בצהרי היום, ויפן כה וכה וישאל את היהודי הראשון שנקרה בדרכו: "איה מקום משכנו של הרבי?". שח לו הלה: "הרבי נסע ואינו בביתו".

האכסנאי היה איש תם ופשוט והרהר בלבו: "היתכן כדבר הזה?! בוודאי האיש אינו דובר אמת, כי מן הסתם רבי אינו נוסע אף פעם מביתו". הוא שם פעמיו אל ביתו של ה'חוזה', אך גם שם נאמר לו כי

הרבי אינו מצוי בביתו. ועדיין פג לבו מלהאמין, והחליט: "אלך אל בית-המדרש, וכאשר אראה שם אדם עטוף בטלית ותפילין יושב ועוסק בעבודת הבורא, אדע כי זה הוא הרבי".

בבואו אל בית-המדרש, אכן ראה שם איש עטוף בטלית ומוכתר בתפילין יושב שקוע בשרעפי קודש. היה זה ה'יהודי הקדוש' מפשיסחא זי"ע. ניגש אליו האכסנאי ביראת-כבוד, הושיט לו את ה'קויטל' עם הפדיון, וסיפר לו את צרתו. אך ה'יהודי הקדוש' סרב לקבל את הפדיון ואמר לו: "אני אינני רבי, לך אל הרבי הקדוש מלובלין".

ר' הערשל האכסנאי פכר את ידיו באין אונים, לוח השנה הראה כי בעוד שלושה ימים יגיע מועד תשלום ה'ראטע' - דמי החכירה השנתיים לפריץ בעל האחוזה, ומאין יבוא עזרו? ההצלחה לא שרתה בפונדק שלו השנה, אך קיווה שלכל הפחות יצליח לעמוד בתשלום השנתי, כדי שלא ישליכו הפריץ לבית הסוהר. אפס, כי אין בידו אפילו מחצית הסכום.

ר' הערשל היה מקושר בכל נימי נפשו ברבו ה'חוזה' מלובלין זי"ע. נוהג היה לנסוע אליו לעתים קרובות ולהתבשם מאמרי פיו הקדוש. בצר לו, החליט לנסוע לובלינה. ה'חוזה' האזין ברוב קשב למצוקתו, והעתיר בתפילה עבורו.

לאחר ששב ר' הערשל לביתו, באורח פלא הזמין לו ה' יתברך את מלוא הסכום לשלם לפריץ.

ומעשה - כך היה: בכפר סמוך התגורר אכסנאי נוסף, שכמו עמיתו ר' הערשל לא ראה ברכה בפונדקו, גם אצלו קרב יום תשלום ה'ראטע', ולרש אין כל. אף עליו ריחפה אימת מאסר ונישול מן הפונדק. כשפגשה זוגתו את אשת ר' הערשל, סיפרה לה על צרתם וחברתה יעצה לה: "אמרי לבעלך שייסע ללובלין, שם שוכן איש אלוקים קדוש, בתפילתו כבר הושיע אותנו לא פעם, מדוע שלא יפעל ישועה גם עבורכם?".

שבה האישה לביתה והחלה מפצירה בבעלה לנסוע לובלינה אל הרבי. כראותו שאינה מניחה לו,

אור הישועות

סיפורי ישועות ומופתים מרכינינו

❖ 'דער וואס וועט נאר אנכאפן מיין קלאמקע וועט געהאלפן ווערן' ❖
[מי שרק יגע בידית דלתי יושען]

על השולחן. הם שכחו שעדיין לא חלפו שש שעות מאז שאכלו בשר בבוקר.

כשהגיעו לווילעדניק נכנסו אל רבינו. אחר קבלת השלום פנה רבינו אל הגבאי ואמר לו: יוס'ל, הבא נא גמ' חולין, שו"ע יו"ד, רי"ף, ופני יהושע. הגיש לו הגבאי את הספרים אשר ביקש ורבינו פתח את הגמ' והחל ללמוד בקול את הסוגיא בדף קה. בענין המתנה בין בשר לחלב,

סיפר הרה"ח ר' יודל מלמד מאוורייטש ז"ל, היו שני גבירים שהיו מפורסמים בעשירותם בכל הסביבה, אך גם מפורסמים בלמדנותם, הם גרו במרחק כעשרים מיל מהעיר וילנא. יום אחד הגיעה אליהם שמועה על רבינו ועל מופתיו אשר עושה בקרב הארץ, ואף שמעו שהוא מכיר במחשבות בני אדם וכל מעשיו מיום לידתו.

הגבירים לא היו מסוגלים להאמין שישנו בן אנוש

ולמד את דברי הראשונים בסוגיא, עד שהגיע לפסק ההלכה בסי' פט סעיף א', ובין הדברים אמר שהאוכל גבינה וולאחית אחר בשר עוף ללא המתנת שש שעות - יהא מגולגל בצפרדע למשך שנים רבות רח"ל.

כשמעו הגבירים דברים אלו, נזכרו שנכשלו בעוון זה, ונתייראו מאוד לנפשותיהם, ונשתוממו איך ידע רבינו מהקורות איתם. מרוב תמהון וחרדה קפצו ממקומותיהם והחלו לספוק כפיהם בצער, וצעקו געוואלד! אוי לנו כי חטאנו ונכשלו בעוון זה.

לאחר מכן קיבלו השניים דרך תשובה שערך להם רבינו, והיו לחסידים נלהבים והאמינו בו באמונה רבה.

שמסוגל לזה, ולכן החליטו לנסוע יחדיו לעיר ווילעדניק לתהות על קנקן רבינו, ולבדוק האם השמועות נכונות.

שכרו השניים את מרכבת הדואר ויצאו לדרך. לעת ערב הגיעו הגבירים לעיר יולסק, והתאחסנו שם בלילה באכסניה מפוארת. אחר תפילת שחרית הגיש להם בעל האכסניה ארוחת בוקר בשרית. בתום הסעודה המשיכו השניים בנסיעתם והגיעו לסקארדנע.

הכפור היה גדול, והם החליטו שבזמן שהיה עומד לרשותם עד שיוחלפו סוסי המרכבה ישהו בבית המרזח העירוני להתחמם מעט. הדקות התארכו, ובינתיים לגמו כוסיות משקה, וקינחו בגבינה וולאחית שהייתה מונחת

מי שיש באמתחתו דברי תורה, סיפורים או עובדות מרכינינו הק', נשמח אם ישלחם אלינו y0527173945@gmail.com